

РЕШЕНИЕ

№ 320

гр. П., 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – П., II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шести октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Г. Ненчев

Членове: Албена Г. Палова
Николинка Попова

при участието на секретаря Лилия Г. Церовска
като разгледа докладваното от Красимир Г. Ненчев Въззивно гражданско дело № 20225200500352 по описа за 2022 година

Производството е по чл.258 и сл.от ГПК – *въззивно обжалване* .

Районен съд П. е сезиран с искова молба,подадена от *А. Н. Г. , ЕГН ******, *Н. А. Г. , ЕГН ****** и *А. В. Г. , ЕГН 5*(починел на 13. 03 2021г.)против *В. Й. В. от гр. П. , ЕГН ******.

С исковата молба са предявени субективно съединени иски за заплащане на възнаграждение по договор за изработка в строителството .

С Решение № 382/ 12. 04.2022г. на районен съд П.,постановено по гр. д. № 1 564/2021г. по описа на същия съд, предявените иски са отхвърлени изцяло, като неоснователни . Осъдени са ишците да заплатят в полза на ответника сторените съдебно- деловодни разноски.

Решението на районния съд се обжалва с въззивна жалба от ишците в първоинстанционното производство,,подадена чрез пълномощника на страните . Във въззивната жалба се излагат съображения за неправилност на обжалваното решение,поради нарушение на материалния закон, необоснованост и нарушение на процесуалните правила . Искането е да се отмени решението на районния съд и се постанови ново решение от въззивната инстанция по съществото на спора, с което се уважат предявените иски . Прави се искане за присъждане на сторените съдебно- деловодни разноски в двете инстанции. Във въззивната жалба не се правят нови доказателствени искания по смисъла на чл. 260 т. 5 и т. 6 от ГПК.

В срока по чл. 263 ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от противната страна . В отговора се оспорва въззивната жалба .Моли съда решението на районния съд , като правилно и законосъобразно да се остави в сила . Не прави нови доказателствени искания. Прави се искане за присъждане на сторените съдебно- деловодни разноски във въззивното производство .

В открито съдебно заседание, страните чрез пълномощниците си поддържат становищата си. Не правят нови доказателствени искания .

Пазарджишкият окръжен съд , след като обсъди основанията за неправилност на съдебното решение , които са посочени във въззивната жалба , като взе предвид становището на противната страна и събраните доказателства пред първата инстанция , при спазване разпоредбата на чл. 235 от ГПК ,прие за установено следното :

Въззивната жалба е **процесуално допустима** .

Жалбата е подадена от *активно легитимирана страна* (ищец в производството пред районния съд).

Жалбата е подадена в *преклузивния двуседмичен срок по чл.259 ал. 1 от ГПК*.

Разгледана по същество въззивната жалба е **неоснователна** .

В текста на чл. 269 от ГПК са посочени правомощията на въззивния съд при проверка на обжалваното съдебно решение. Посочено е ,че *съдът служебно се произнася по валидността на решението . По допустимостта на решението в обжалваната му част . По останалите въпроси въззивната инстанция е ограничена от посоченото в жалбата* .

Във въззивната жалба не се съдържат оплаквания за нищожност на обжалваното съдебно решение или за неговата процесуално недопустимост. Възраженията , които се правят са свързани с правилността на съдебното решение .

Фактическият състав на договора за изработка е следния :

Задължения на изпълнителя .

- Да изработи нещо съгласно поръчката(чл. 258 от ЗЗД) ;
- Изработеното да бъде годно за обикновеното или за предвиденото в договора предназначение(чл.261 ал. 1 от ЗЗД);
- Да престира в срок изработеното;
- Да предаде изработеното на поръчващия (чл.264ал. 1 от ЗЗД);

Задължения на поръчващия .

- Да даде необходимото съдействие за изпълнение на работата ;
- Да приеме изработеното съгласно договора(чл. 264 ал. 1от ЗЗД) ;
- Да заплати възнаграждение за приетата работа(чл. 266 ал. 1 от ЗЗД).

По делото е установено ,че на 08. 07. 2019г. страните са сключили договор за изработка в строителството за ремонт на покрив на жилищната сграда на ответника в с. Братаница с нотариална заверка на подписите на страните . Препис от този договор е представен по делото.От неговото съдържание се установява ,че страните са уговорили възнаграждение за възложената работа в размер на 2700лв. ,платимо след приключване на всички дейности по ремонта (чл. 2 и чл. 3 от договора). Срокът на договора е до датата на сключването му (08. 07. 2019г. – за един ден) . В исковата молба това обстоятелство е обяснено с факта ,че договора е сключен , след като е приключил ремонта . Твърди се ,че ремонта е започнал на 15. 06. 2019г. и е приключил на 30. 06. 2019г. (за 15 дни). Твърди се ,че договора е сключен по настояване на ответника. Тези обстоятелства не са спорни по делото и са установени от представените пред първата инстанция писмени и гласни доказателства . Спорен по делото е въпроса относно уговореното възнаграждение по договора . В исковата молба ищите твърдят ,че уговорката между страните е била за възнаграждение в размер на 3400лв. ,а не за 2700лв. или със 700 лв. в повече от записаното в договора . Твърди се ,че в

договора страните са записали сумата от 2700лв. по настояване на ответника , който им казал,че ако не запишат тази сума в договора няма да им плати нищо .

В мотивите на обжалвания съдебен акт районния съд е приел ,че предмет на исковата претенция не е писмения договор , който са сключили страните, а устен договор за сумата 700лв. Приел е ,че страните са сключили два договора – писмен договор за сумата 2700лв. , който не е предмет на настоящия спор и устен договор за сумата от 700 лв. , който е предмет на спора . Този извод на районния съд е неправилен. *Страните не са сключили два договора за изработка , а само един договор и това е договора с нот.заверка на подписите , който е сключен на 08. 07. 2019г. Това е посочено и в исковата молба .* Посочено е,че първоначалната уговорка между страните е била за възнаграждение в размер на 3400лв. , но при сключването на договора ответника е настоял в него да се запише не действителната уговорка , а сумата 2700лв. ,за което ищците са се съгласили .

По тази причина не следва да се прилага и разпоредбата на чл.17 от ЗЗД относно привидни и прикрити договори , тъй като нямаме два договора , а само един договор – този който е сключен на 08. 07. 2019г. с нот. заверка на подписите на страните.

От данните по делото и от обстоятелствата ,които са изложени в исковата молба въззивната инстанция прави извода ,че уговорката за заплащане на възнаграждение в размер на 3400лв. е постигната между страните в преддоговорните отношения , които са водили . Ако ищците счита ,че ответника не е водил добросъвестно преддоговорните отношения те могат да претендират обезщетение на основание чл. 12 от ЗЗД ,но не и да претендират заплащането на възнаграждение при условията на чл. 266 ал. 1 от ЗЗД.

На основание чл.271 ал. 1 от ГПК решението на районния съд, като правилно и законосъобразно ще следва да бъде потвърдено .

С оглед изхода на спора пред въззивната инстанция и на основание чл. 78 ал. 3 от ГПК ще следва да се осъдят жалбоподателите да заплати в полза на ответника по въззивната жалба **сумата 300 лв.**,представляваща разноски за възнаграждение на един адвокат пред въззивната инстанция ,по представения договор за правна помощ и списък на разноските по чл. 80 от ГПК.

Предвид на гореизложеното и на основание чл. 235 от ГПК и чл. 271 ал.1 от ГПК Пазарджишкия Окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 382/ 12. 04.2022г. на районен съд П.,постановено по гр. д. № 1564/2021г. по описа на същия съд .

ОСЪЖДА А. Н. Г. , ЕГН ***** и Н. А. Г. , ЕГН ***** да заплатят в полза на В. Й. В. от гр. П. , ЕГН ***** , **сумата 300 лв.**,представляваща разноски за възнаграждение на един адвокат пред въззивната инстанция

На основание чл. 280 ал. 3 т. 1 от ГПК (гражданско дело с цена на иска под 20 000 лв.) решението

на въззивната инстанция не подлежи на касационно обжалване .

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____